

Увод

Док се у другој половини XIX.вијека талијанске и француске опере преплиће због дужег или краћег боравка композитора у Паризу,у другој половини нијека талијанска опера иде својим властитим путевима.

Поглед на тадашњи мутички живот Италије говори да је опера жариште.Инструментална музика потиснута дубоко у позадину,готово и не живи.Композитор тог доба у Италији је оперни композитор.Музичари стичу славу једино на позоришним даскама.То је за Италију период највиших достигнућа.На путу ка здравом сценском реализму она у то вријеме даје ремек-дјела,која потпуно остварују многа наговјештавања **Росинија,Белинија и Доницетија.**

Росинијева заслуга је у томе што је припремио пут за даљи развој опере:**опере буфе*** и **опере серије****,затим што је украсе у партитури потпуно исписивао тако да више није било самовоље пјевача,а такође је обогатио арију.Повезао је улогу и значење музике са друштвеним животом и тежњама тог времена.То је композитор необичне мелодијске инвенције,лакоће,пун здравог духа и смисла за реалност.Његова најпознатија дјела су:*Севиљски берберин,Италијанка у Алжиру,Виљем Тел,Отело* и *Семирамида.*

Белини се прекомјерно бринуо за чистоћу мелодичке линије и пречесто лишавао своју умјетност моћне сарадње осталих средстава драмског израза у дјелима,као што су:*Гуцар,Мјесечарка* и *Пуританци.*Он није унио ништа ново у оперу али је са наглашеном мелодиком освјежио оперу старог типа.

Доницетијев развитак кочила је површност уз помањкање аутокритике.Од опера истичу се:*Дон Паскаве,Луција ди Ламермур* и *Љубавни напиток.*У развоју талијанске опере Доницетијево мјесто је између Росинија и Вердија.Заузима то значајно мјесто,јер су његова дјела имала великог утицаја на каснија стварања.

-
- ***Опера буфо**(итал. buffa)-комична опера у којој је тема лака и комична;
 - ****Опера серија**(итал. seria)-опера са трагичном радњом.

Иако веома надарени ова тројица умјетника нису посједовала предуслове за стварање сценских дјела, која би могла пркосити промјенама у укусу времена. Тада се у прави час појављује дивовска личност Вердијева, да трајном свјетлошћу обасја читав један људски вијек стварања и талијанску оперу уздигне на највишу висину њезиног дотадашњег развоја.

